

ECONOMIA I EMPRESA

Porcs d'ara amb gust d'abans

► Granja Godall tanca tot el cicle: té cereals, fabrica pinsos, engreixa el bestiar i fa els productes

L'EMPRESA

GRANJA GODALL
OLIUS

► EMPRESA: **SAT Granja Godall**
ADREÇA: **Granges-pinsos: Casa Pla de Godall (Olius). Oficina, obrador i botiga: Ctra. C-451 km 47 (Llobera)**
ANY DE FUNDACIÓ: **1972**
PLANTILLA: **14 treballadors**
ACTIVITAT: **Producció porcina**
WEB: **www.granjagodall.cat**

D. P. | OLIUS/LLOBERA

■ Pels volts de l'any 70 Josep Montaner i Rosa Bonet van decidir fer un salt quantitatiu i qualitatiu important en la seva tasca (fins aleshores gairebé anecdòtica) de cria i engreix de bestiar porcí. D'aquesta manera, van ampliar les instal·lacions amb dues naus de nova construcció a la finca del Pla de Godall, d'Olius: l'una dedicada a l'engreix i, l'altra, com a paridora. Alhora d'emprenre el negoci, el fundador ja tenia molt clar que, si volia treballar amb garanties de qualitat, calia disposar de fàbrica pròpia per abastir de pinsos, factor clau encara avui amb l'actual negoci, dedicat també a l'elaboració de productes derivats del porc.

Granja Godall va viure un nou punt d'inflexió l'any 2008 quan, els fills del matrimoni fundador, Ramon, Jesús i Josep Montaner, van decidir dedicar-se, també, a l'elaboració del producte final. Amb tot plegat, la màxima garantia de qualitat i traçabilitat dels curats, frescos i cuits que elabora la firma, és «que treballem amb porcs d'ara però amb el sabor d'abans».

La clau de tot plegat rau en el fet que tot el cicle es tanca a la mateixa empresa: disposa de 250 hectàrees de terreny conreades amb les quals elabora els seus propis pinsos. També es dedica a la cria i engreix de truges i porcs i, finalment, elabora els productes amb una acurada fórmula basada en l'elaboració artesanal, «que es realitza com abans, com a les antigues masies», explica Jesús Montaner, un dels tres responsables del negoci.

Si bé inicialment no disposaven d'obrador propi, l'any 2011, i després d'una bona rebuda dels elaborats, van inaugurar les actuals instal·lacions de la carretera entre Solsona i Biosca, on hi ha l'obrador, les oficines i la botiga pròpia. A més a més, tenen punt de venda al mercat setmanal de Solsona i distribueixen a comerços del Solsonès, el Bages, la Segarra, l'Urgell, l'Alt Urgell i el Barcelonès. El proper repte de futur és immediat: treballen en l'adequació d'un local ubicat a la Via Augusta de Barcelona, amb l'objectiu d'obrir-la al setembre i on únicament s'hi vendrà producció amb segell de Granja Godall. «És un local petit que estem remodelant, ja

Josep Montaner i Rosa Bonet, fundadors de l'empresa, davant de la casa del Pla de Godall, a Olius

Un dels treballadors de l'empresa, a l'obrador

Montaner i Bonet, davant de la placa commemorativa

Garrins criats a la granja Godall

Una de les naus de la granja de l'empresa

tenim alguns clients de Barcelona i intentarem entrar en aquest mercat», expliquen.

Per tot plegat, Granja Godall significa un model poc freqüent: el de la producció rural autosuficient: l'alimentació i el maneig es fa com en les antigues masies: es cultiva els cereals, es fabrica el propi pinso i es cria i engreixa els

porcs (tant mares com garrins). Tot plegat, implica que les carns tinguin «molt gust, textura i riques amb antioxidants naturals i ara també amb omega3». De fet, tot i la nova vessant de l'empresa, la major part de la producció porcina la destinen a tercers i va a l'escorxador. L'objectiu, ara, passa per «incrementar el percentatge

d'elaboració pròpia». La història de l'empresa familiar va estretament lligada al mas del Pla de Godall, d'Olius, documentat des del segle XI i lligat a la família Montaner des del XVIII. En aquesta casa, «patim una passió de molts anys: pensem més en els porcs que en nosaltres mateixos», conclou Josep Montaner pare.

AMB LES
GARROFES

Josep Huguet

EXCONSELLER
DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

«ESPAÑA IRÁ BIEN»

E ICCN acaba de fer un esforç d'empatia posant-se a la pell dels temors i les angoixes de la societat espanyola davant del canvi de fons que haurà d'abordar si o sí, tant si hi ha procés de secessió de Catalunya ràpid, com si s'entra en una fase llarga de conflicte. No n'hi ha cap més, d'escenari. I el segon escenari és el contrari del «win-win», seria ben segur un «lose-lose». I preguem perquè sigui com ha desitjat Mas Culell aquesta setmana: en termes civilitzats.

La majoria de la societat catalana sap que les amenaces apocalíptiques sobre Catalunya són falses. I que el que amaguen és en realitat les pors espanyoles reflectides al mirall. La pregunta que algun dia amb la boca petita ha fet algun dirigent espanyol és: «ja sabem que és viable una Catalunya independent, però: ho és Espanya?». D'aquestes angoixes se'n deriva l'obsessió malaltissa d'impedir el referèndum i no de cap altra consideració sentimental. L'unionisme i el dependentisme es proposen evitar la independència de Catalunya pel fet que llavors Espanya s'enfonsaria; i algun europeu conservador afegiria que s'enfonsaria amb ella l'euro.

L'informe mostra com una Catalunya independent és un incentiu real per tal de millorar l'eficiència econòmica d'una Espanya sense Catalunya. Espanya té l'ocasió de canviar els seus desastres estructurals aprofitant la reinvençió que haurà de fer per la separació. Ara l'Estat espanyol es podrà centrar en desenvolupar un model que els permeti ser viables sense necessitat d'una continuada política de subvencions europees o la dependència de Catalunya.

Una adequació salarial als nivells reals de productivitats de persones i territoris, com tantes vegades s'ha proposat a la mateixa Itàlia per acabar amb el drama del Mezzogiorno, faria incrementar les possibilitats de noves inversions industrials en territoris fins ara erms per a la indústria. Espanya pot ajudar a reduir la dependència europea de la producció asiàtica. Espanya podria esdevenir la Polònia del sud d'Europa, que porta anys de reindustrialització i creixement sostingut. I es pot focalitzar en l'exportació a Llatinoamèrica, els països àrabs, la zona LATAM i els emergents.

El nou model econòmic hi generaria un creixement de dos punts addicionals al PIB i la creació de 960.000 nous llocs de feina en quatre anys. L'escenari que es presenta és de benefici mutu: la independència permet a Catalunya de centrar-se en el propi model productiu i a Espanya d'explorar totes les potencialitats del seu model econòmic, radicalment diferent del català.